

Preto, svätí bratia, účastníci nebeského povolania,

hľadte na apoštola a veľkňaza nášho vyznania, na Krista Ježiša

Židom 3:1 (Roháček)

V Evanjeliu podľa Matúša 21:44 čítame: „Kto padne na ten kameň, doláme sa, a na koho ten (kameň) padne, rozdlávi ho.“ (SEVP). Kristus je tento odmietnutý a zavrhnutý kameň.

[Poznámka redakcie: V tomto článku sú striedavo použité biblické citáty podľa Slovenského evanjelického prekladu (SEVP) a podľa prekladu prof. Roháčka, aby sme sa čo najviac priblížili autorovi, lebo autor článku použil bližšie nešpecifikovaný anglický preklad Písma.]

Verím, že toto je to, čo musí urobiť hriešny človek: Pokoriť sa, urobiť pokánie zo svojich hriechov a zo svojich zvrátených, zlých skutkov – a spočinúť v Kristovi. Takto by mal človek postupovať z Božieho pohľadu. Situácia človeka je nasledovná: Čo Boh vyhľadáva od človeka? Aká je zodpovednosť človeka? Odpoveď začneme hľadať v Evanjeliu podľa Jána: „Vy vzývate, čo nepoznáte; my vzývame, čo poznáme; lebo spasenie je zo Židov. Ale prichádza hodina, a už je tu, keď praví ctitelia budú vzývať Otca v duchu a v pravde; veď aj Otec takýchto ctiteľov chce mať. Boh je duch, a tí, čo Ho vzývajú, musia Ho vzývať v duchu a v pravde.“ (Ján 4:22-24, SEVP).

Keď čítame štvrtú kapitolu Evanjelia podľa Jána, často si sami sebe kladieme otázku: „Ako ho máme chváliť, aby to bolo v duchu a v pravde?“ Myslím si ale, že dôležité v týchto veršoch je to, že Boh hľadá uctievačov (ctiteľov, modlitebníkov, chváličov). Citované verše automaticky neznamenaajú, že Boh hľadá uctievanie, aj keď ho máme chváliť, lebo Boh naozaj prebýva na chválach svojho ľudu (Žalm 22:4). Ale Boh bude existovať aj bez našej chvály, aj keď ho nebudeme chváliť ako Boha. Boh je nádherný a Boh je veľký sám osebe. A aj keď ho nebudeme uctievať, tak On stále bude nádherný a bude veľký. Takže Boh sám osebe nepotrebuje našu chválu, ale čítame, že Boh hľadá uctievačov. Boh vyhľadáva niečo u ľudí. On hľadá to, aby sme boli uctievači. Boh je uctievaný a to, čo Boh robí, je, že prijíma chválu! Boh nehľadá chválu, On ju prijíma. Všetky nebeské zástupy chvália Boha, preto je v nebi nepretržitá chvála. Božie stvorenie takisto uctieva Boha. V Izaiášovi čítame: „Bude ma oslavovať poľná zver, šakaly a mladé pštrosy, lebo dám vody na púšti, rieky na pustine, aby som napojil svoj ľud, svoj vyvolený.“ (43:20; Roháček).

V Jánovi 4:22 Ježiš porovnáva tých, ktorí uctievaajú a pritom nevedia čo, so skutočnými uctievačmi. Niečo podobné apoštol Pavol zažil v Aténach. Našiel tam oltár, na ktorom bol nápis „neznámemu bohu“. Toto poukazuje na to, že ľudia niečo uctievaajú a chcú niečo uctievať. Človek bol stvorený pre chválu a tak, či je to Boh, alebo sú to veci v rozpore s Bohom, človek nakoniec niečo uctieva a chváli. Ľudia vo svete okolo nás uctievaajú napríklad materiálne veci. Chvália svoje nádherné veľké autá. Každý deň nachádzame človeka, ako uctieva sám seba. Chodím posilňovať do telocvične a vidím tam ľudí, ako stoja pred zrkadlom a nedokážu prestať

pozerať sa na seba. Sú to muži a ženy, ktorí sú plní lásky k sebe samému a nemôžu sa od zrkadla odtrhnúť, sú do seba úplne zaľúbení. Aj keď to nebude Boh, tak človek chce a bude niečo uctievať. Niektorí chvália a vyvyšujú Máriu. Uctievať Máriu, aj keď Mária vo veci spasenia pre nich vlastne nič neurobila.

Človek bol stvorený k chvále, aby oslávil Boha: „Lebo jeho, len zmyslom duše pochopiteľné neviditeľnosti vidieť od stvorenia sveta po učinенých veciach, totiž jeho večnú moc a jeho božstvo, aby boli bez výhovorky. Pretože poznajúc Boha neoslavovali ho ako Boha ani mu neďakovali, ale zmárniveli vo svojich myšlienkach, a zatemnilo sa ich nerozumné srdce, hovoriac o sebe, že sú múdri, stali sa bláznami a zamenili slávu neporušiteľného Boha za podobnosť obrazu porušiteľného človeka i vtákov i štvornohých tvorov i zemeplazov.“ (Rímskym 1:20-23; Roháček). Boh už od počiatku jasne zjavil svoje vlastnosti. Človek sa vzbúril proti Bohu a zlyhal v jeho oslavovaní, ale úlohou človeka bolo a je oslavovať Boha. Keď Ježiš chodil po zemi, bol nám aj v tomto príklade. Vždy oslavoval Otca a len Otca. Všetko, čo robil, robil preto, aby oslávil Otca. Biblia hovorí, že aj to, že išiel na kríž, bolo preto, aby oslávil Boha (Ján 17:4).

Myslím, že poznanie Boha aj jeho oslavovanie sú dôležité a že idú spolu ruka v ruke, patria k sebe. Preto uctievanie bez poznania nie je ničím. Musíme poznať a vedieť, koho alebo čo uctieваме. A to je to, o čom Ježiš hovorí so ženou pri studni v Jánovej štvrtej kapitole. Boha môžeme skutočne uctievať až potom, keď ho spoznáme. Keď vieme o Bohu všetko, kto Boh je a čo všetko pre nás urobil a robí, tak sme vedení k jeho chválení a uctievaniu. Poznanie Boha je nadprirodzená zmena v živote človeka, ktorej prirodzený výsledok je chvála Boha.

Deti Izraela nám môžu poslúžiť ako príklad chválení Boha. Učili sa o Bohu, Boh im sám seba

zjavoval, konal medzi nimi a deti Izraela ho uctievali: „A všetok ľud videl oblakový stĺp, že stojí pri dverách stánu a vtedy povstal všetok ľud, a klaňali sa každý pri dverách svojho stánu.“ (2. Mojžišova 33:8; Roháček). Boh prichádzal dolu k nim, aby sa stretol s človekom. Keď to videli, pokorili sa a chválili ho. „A tak išiel Mojžiš a Áron, a zhromaždili všetkých starších zo synov Izraelových. A Áron hovoril všetky slová, ktoré hovoril Hospodin Mojžišovi, a činil znamenia pred očami ľudu. A ľud uveril. A keď počuli, že Hospodin navštívil synov Izraelových a že videl ich trápenie, sklonili svoje hlavy a klaňali sa.“ (2. Mojžišova 4:29-31; Roháček). To bolo vtedy, keď deti Izraela videli, že Boh pohliadol na ich potrebu a že videl ich súženie. Pokorili sa, sklonili svoje hlavy a uctievali. Tak to bolo aj v Egypte na Pesach Hospodinov: „A stane sa, keď vám povedia vaši synovia: Čo to máte akú službu? Poviete: To je bitná obeť pesachu Hospodinovi, ktorý preskočil domy synov Izraelových v Egypte, keď bil Egypťanov smrteľnou ranou a naše domy vytrhol od záhuby. A ľud skloniac svoje hlavy poklonil sa.“ (2. Mojžišova 12:26-27; Roháček). Keď deti Izraela videli Pána, ako preskočil ich domy a ako potrestal Egypťanov, uctievali ho. Poslúchli jeho príkazy a vyšli z Egypta. Vtedy, keď začneš poznávať a chápať Boha a to, čo pre teba urobil, dôjde prirodzeným spôsobom aj k tomu, že začneš Boha uctievať. Ale dôležité je nielen to, že uctievali Boha, ale aj to, že poslúchli jeho prikázania. Iná, dôležitá súčasť chvály je svätosť.

Kvôli Bohu, kvôli tomu, kým on je a kvôli tomu, čo pre nás urobil, budeme vedení nielen k chvále, ale aj k tomu, že s cieľom uctievať ho budeme žiť v svätosti. Verím, že uctievanie (chvála) a svätosť idú ruka v ruke. O nerozlučnom spojení chvály a svätosti čítame aj v Písme: „Vzdajte Hospodinovi slávu jeho mena! Klaňajte sa Hospodinovi v ozdobe svätosti!“ (Žalm 29:2; Roháček). „Nuž, vyvyšujte Hospodina, nášho Boha, a pred Jeho svätým vrchom klaňajte sa; lebo Hospodin, náš Boh, je svätý!“ (Žalm 99:9; SEVP). Ľudská odpoveď Bohu musí byť svätosť a uctievanie, uctievanie v svätosti: „... Svätí budte, lebo ja, Hospodin, váš Boh, som svätý.“ (3. Mojžišova 19:2; SEVP).

Toto je, takáto je zodpovednosť človeka. Toto je to, k čomu Boh povoláva človeka, aby robil. Boh hľadá uctievačov a ľudí, ktorí ho budú chváliť v svätosti, žijúc sväté životy.

Kto je uctievač?

Uctievač je ten, kto obdivuje; ten, kto je plný obdivu. To je význam slova uctievať. Uctievať znamená obdivovať. Toto je postoj človeka k Bohu – postoj obdivu, úcty. Súčasne toto je aj to, čo Boh očakáva od človeka. On hľadá uctievačov – uctievačov, ktorí ho budú uctievať v duchu a v pravde.

Verím a myslím si, že veľmi dôležitou vecou pre nás veriacich je, že všemohúci Boh, o ktorom hovoríme ako o svätom a čistom, ktorý je plný svetla, plný lásky, milosrdenstva a milosti, hľadá uctievačov. Môžeme byť tými uctievačmi, ktorých Boh hľadá. Tými, ktorí ho chcú uctievať v duchu a pravde.

Tak, ako rastieme v našom vzťahu k nemu a ako zakúšame jeho milosť a jeho milosrdenstvá a ako si uvedomujeme a chápeme jeho ľútosť voči nám a jeho zľutovanie s nami, môžeme ho uctievať svojimi životmi, svojím životným štýlom. Tým, keď žijeme v svätosti.

Toto je zodpovednosť človeka voči svätému Bohu. On túži, aby sme hľadeli na neho a na toho, ktorého poslal, na Ježiša Krista a na to všetko, čo on pre nás urobil. Na všetky jeho milosrdenstvá. A aby sme boli tými, ktorí ho uctievali v duchu a pravde, ktorí ho uctievali v svätosti.

A tak teda hľadte, aby neprišlo na vás to, čo je povedané v prorokoch:

Vidte, vy pohŕdači, divte sa a zmiznite, lebo ja konám dielo za vašich dní,

dielo, ktorému neuveríte, keby vám niekto rozprával o ňom.

Skutky 13:40-41 (Roháček)